

MAAILMAN

Historia

 SAGA
EGMONT

**SARJA-
MURHAAJIA JA
KANNIBAALEJA**

MAAILMAN

Historia

 SAGA
EGDMONT

**SARJA-
MURHAAJIA JA
KANNIBAALEJA**

Maailman Historia

Sarjamurhaajia ja kannibaaleja

SAGA Egmont

Sarjamurhaajia ja kannibaaleja

Cover image: Ievgen Chabanov / Alamy Stock Photo
Copyright © 2020 Maaailman Historia and SAGA Egmont

All rights reserved
ISBN: 9788726383232

1. e-book edition, 2020
Format: EPUB 2.0

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means without the prior written permission of the publisher, nor, be otherwise circulated in any form of binding or cover other than in which it is published and without a similar condition being imposed on the subsequent purchaser.

SAGA Egmont www.saga-books.com - a part of Egmont,
www.egmont.com

1. Kauhujen talo

John Reginald Christie eleli näennäisen normaalia elämää Lontoossa vaimonsa Ethelin kanssa, mutta hänellä oli pimeä puolensa. Seitsemän naista ja sylivauva murhattiin ja syytön mies hirtettiin, ennen kuin Christie viimein paljastui.

Boris Koll

YHTEENVETO

Taustaa: Lapsuuden traumaattiset kokemukset saivat John Reginald Christien vihaamaan naisia.

Tapahtumat: Christie raiskasi ja kuristi vuosina 1943–1953 useita naisia. Hirvittävän erheen vuoksi viaton mies hirtettiin kahdesta Christien tekemästä murhasta.

Seuraukset: Tapahtunut oikeusmurha vaikutti osaltaan kuolemanrangaistuksen lakkauttamiseen Britanniassa.

Ernest Christie kohotti kätensä iskuun kerta toisensa jälkeen, ja lyönnit satelivat pienen pojan päälle. Hän oli isä, joka ei todellakaan suhtautunut kevyesti kasvatustehtäväänsä; hän oli päättänyt karaista säälistävää nahjuspoikaansa niin, että tästä kasvaisi aikuinen ja kunnon mies.

Ernest Christien kasvatustenetelmät valuivat kuitenkin hukkaan, sillä hänen pojastaan John Reginald Christiestä ei kasvanut sellaista miestä kuin isä oli toivonut.

Mitä enemmän isä läksytti ja löi, sitä enemmän äiti poikaa lelli ja paapoi. Lisäksi pojan kolme vanhempaa

sisarta kohtelivat häntä kuin vauvaa. He leikkivät hänellä kuin elävällä nukella ja pakottivat hänet nukkumaan öisin vieressään. "Reg", kuten poikaa kutsuttiin, ei halunnut osallistua sisartensa leikkeihin vaan vastusteli kiivaasti, mutta turhaan. Hän ei voinut siskoilleen mitään, eivätkä vanhemmat puuttuneet tilanteeseen. Reg vihasi sisariaan.

Kun Reg oli kahdeksan, hänen äidinisänsä kuoli. Reg oli pelännyt isoisänsä suunnattomasti, ja tämän näkeminen kuolleen herätti hänessä valtavaa mielihyvää.

Regin ollessa 15-vuotias eräs hänen ystävänsä oli Regin tietämättä sopinut tuplatreffit kahden tytön kanssa, eikä Reg ehtinyt millään kieltäytyä. Monkey Runiksi kutsutulla paikallisella "lemmenpolulla" Regin ystävä tyttöineen liukeni taholleen ja Reg jäi kahdestaan toisen tytön kanssa. Kokenut tyttö kävi suoraan asiaan, kiskoi Regin pusikkoon, avasi tämän housunnapit ja tunki kätensä housujen sisään.

Moni 15-vuotias poika olisi tuntenut itsensä onnekaaksi tuossa tilanteessa, mutta ei John Reginald Christie. Hän suorastaan lamaantui kauhusta. Tyttö ei ollut tottunut moiseen reaktioon ja loukkaantui. Hän riensi raivoissaan paikalta ja vannoi kertovansa kaikille, mitä oli tapahtunut.

Nöyryyksellä oli kohtalokkaat seuraukset: se - ainakin osaltaan - loi yhden historianhervittävimmistä sarjamurhaajista.

PILKKA JA HÄPEÄÄ

Huhut Regin nolosta epäonnistumisesta levisivät nopeasti, ja pian kaikki hänen koulunsa ja lähiseudun nuoret tiesivät tapahtumasta. Reg Christie tunnettiin siitä lähtien nuorten keskuudessa nimellä "Reggie-No-Dick" (munaton Reggie). Pikkupojat huutelivat häpeällistä lempinimeä Regin perään koulun pihalla ja kadulla. Pahinta oli kuitenkin tyttöjen suhtautuminen. Regin lähestyessä tyttöryhmää alkoi välitön

supina ja kuiskailu. Reg vihasi tyttöjä, mutta ennen kaikkea hän pelkäsi näitä.

Seuraavien neljän vuoden aikana John Reginald Christie ei ollut missään tekemisissä naisten kanssa, ja ensimmäisen seksuaalisen kokemuksensa hän sai 19-vuotiaana prostituoidun kanssa. Christie ei pitänyt prostituoituja yhtä pelottavina kuin muita naisia, sillä he eivät vaatineet asiakasta suoriutumaan. Maksullisten naisten kanssa Christie pystyi rentoutumaan ja unohtamaan nöyryytöksensä.

Prostituoiduista tuli Christielle säännöllinen ja kallis tapa. Hän kaihtoi kuitenkin kaikkein kauneimpien ja itsevarmimpien naisten seuraa ja tunsu olonsa mukavaksi homssuisempien ja epävarmempien ilotyttöjen kanssa.

Vuonna 1920 Christie avioitui Ethel Simpson Waddingtonin kanssa. Tämä oli vaatimattoman näköinen ja nöyräkäytöksinen nainen. Ensimmäiset puoli vuotta avioliittoa oli seksitöntä, sillä Christien oli lähes mahdoton kiihottua vaimonsa seurassa – häntä kiihottivat vain prostituoidut, joiden luona hän edelleen jatkuvasti kävi. Ethel sopeutui tilanteeseen eikä esittänyt vaatimuksia. Hänelle riitti, että hänen miehensä välitti hänestä, kuten hän uskoi.

Christie työskenteli pienipalkkaisena konttoristina ja eli koko ajan yli varojensa. Niinpä hän hankki uuden työpaikan postilaitokselta. Palkka ei ollut juuri entistä suurempi, mutta hän alkoi varastella postilähetyksiä ja myydä ihmisten postimyynnistä tilaamia tuotteita eteenpäin pimeillä markkinoilla.

Christie onnistui jatkamaan kepulikonstejaan jonkin aikaa, mutta ennen pitkää hän paljastui. Hän oli ollut Ethelin kanssa naimisissa vain kolme kuukautta, kun hänet tuomittiin kolmeksi kuukaudeksi vankilaan.

Vuonna 1924 Christie jätti vaimonsa ja heidän kotinsa Sheffieldissä ja muutti Lontooseen. Hänen oleskelustaan siellä ei tiedetä paljon, mutta vuonna 1929 hänet tuomittiin erään prostituoidun pahoinpitelystä kuudeksi kuukaudeksi pakkotyöhön. Hän oli asunut naisen luona jonkin aikaa, mutta kun nainen oli pyytänyt häntä lähtemään, Christie oli raivoissaan tarttunut krikettimailaan ja iskenyt naisen päähän 15 sentin pituisen haavan. Tämä selvisi hengissä kuin ihmeen kaupalla.

TAPARIKOLLISESTA TULI POLIISI

Vuonna 1933 Christie istui vankilassa autovarkaudesta, ja kärsittyään tuomionsa hän kirjoitti Ethelille. Ethel ei ollut nähnyt miestänsä yhdeksään vuoteen, mutta hän suostui kyselemättä muuttamaan taas yhteen tämän kanssa - ja allekirjoitti siten oman kuolemantuomionsa.

Pari asettui asumaan Notting Hillin kaupunginosaan Lontooseen, ja vuonna 1938 he muuttivat pohjakerroksen asuntoon osoitteeseen 10 Rillington Place.

Christien elämä näytti muuttuvan. Toisen maailmansodan sytyttyä Britannian poliisi haki miehiä sodanaikaisiin vapaaehtoisin poliisijoukkoihin, niin sanottuun War Reserve Policeen. Valinta edellytti moitteettomuutta, joten rikoksista tuomitulla Christiellä ei näyttänyt olevan mahdollisuuksia - lisäksi hän oli luulosairas ja heiveröinen. Hän kuitenkin lähetti hakemuksen. Muutaman viikon päästä Christie sai kirjeen, jossa hänelle ilmoitettiin, että hän voisi heti aloittaa Notting Hillin poliisiasemalla.

Selitys oli yksinkertainen: vapaaehtoisten tarve oli suuri, eikä poliisilla ollut aikaa tarkistaa kaikkien hakijoiden rikosrekisteriä.

Poliisin huolimattomuuden ansiosta Christie sai virkapuvun, joka toi hänelle uskottavuutta ja sai ihmiset luottamaan häneen.

Christie oli poliisina neljä vuotta ja toimi tehtävässään moitteettomasti. Hän oli uuttera ja tarkka ja sai kahdesti kunniamaininnan työstään. Christielle tilanne oli ihanteellinen: poliisin tehtävät suojelivat häntä joutumasta rintamalle, ja lisäksi poliisina olo kohensi hänen rahatilannettaan merkittävästi.

Aiemmin Christie oli joutunut maksamaan prostituoiduille kalliisti näiden palveluksista, mutta nyt hän sai kaiken ilmaiseksi. Ilotytöt tiesivät, että hän voisi pidättää heidät ja aiheuttaa heille monia ongelmia, jolleivät he suostuneet toteuttamaan hänen toiveitaan. Vaikka monet prostituoiduista tiesivät hänen rikollisesta taustastaan, he eivät kielineet, sillä oli selvää, että poliisin sana painoi aina enemmän kuin tavallisen katutytön.

Poliisivuodet olivat Christien elämän onnellisinta aikaa. Pieni, pelokas ja kyvytön nahjus oli äkkiä saanut jotain, mistä ei ollut ennen osannut uneksiakaan: valtaa.

ENSIMMÄINEN MURHA

Ruth Fürst oli kaunis 21-vuotias itävaltalaisyttö, joka oli tullut ennen sotaa Englantiin opiskelemaan ja oli päättänyt jäädä. Hän osallistui aktiivisesti uuden kotimaansa sotaponnistukseen työskentelemällä ammustehtaassa pitkiä päiviä.

Palkka työstä ei kuitenkaan ollut kummoinen, ja koska Fürstillä ei ollut sukulaisia eikä perhettä tukenaan, hän oli usein rahapulassa. Niinpä hän oli ajautunut ansaitsemaan lisätienestejä myymällä itseään silloin tällöin.

Kesällä 1943 Fürstin asiakkaaksi tuli John Reginald Christie. Tämä vaimo Ethel oli vierailulla veljensä luona